

Ábyrgdarblaðstjóri: **Jan Müller**
Fyrirakssjóari: **Krisjan Dahl**
Ljósmyndari: **Kalmar Lindenskov**

Blaðfólk: **Randi Jacobsen - Dagny Joensen - Tórfinn Smith - Hilmar Jan Hansen - Justinus Eldesgaard**

Útgevandi: **P/T Sosialurín**
Uppseting: **P/T Sosialurín**
Prent: **P/T Pressan 1981**

Bústaður: **Argjavegi 28**
Argjum
Telefon: **11820**

Postadr.: **Postsmoga 76**
110 Tórshavn
Telefax: **14720**

Skulu kanska einki royna

– Í øllum førum, skulu vit taka oddagrein í týsdagsblaðnum fyri fult.

BLAÐIÐ heldur, at vit føroyingar eru alt ov glaðbeintir at seta í verk hjá okkum mangt av tí, aðrir gera. Blaðið nevnið rúsdrekkaeinkarsøluna, sum onnur hava og nú eisini vit. Sigur bert, at meðan onnur lond vinna væl av peningi av hesum, gera vit tað ikki – í longdini í øllum førum.

FLOGFERÐSLAN, sum vit fóru uppi, verður eisini drigin fram, mestsum okkurt annað føroyskt tann ella fjas, vit partu skulu hava, bert tí onnur hava hana. Ólíka biligari sigur Dimma, at tað hevði verið føroyingum bert at goldið fyrri ferðaseðil við fremmandum felag og so einki meira – og harvið heldur eingin byrða av hesum felag til teirra, ið ikki flugu.

SAMBANDSMÁLGAGNIÐ endar við at siga, at í Føroyum ber einki til. Vit fjeppast áhaldandi uppi í kapping við útland um mangt og hvat og gerast fá-tækari fyri hvønn dag, meðan

onnur lond bara gerast rikari.

HVUSSU væl Dimma veit um ríkidømi og uppgangstíðir í londunum uttanum okkum, kunnu vit bert gita. Men tað er tó ikki bert úr Føroyum, at álvars-ligur stígur er komin í allan búskap. So frægt veit Dimma, bert hon vil.

HINVEGIN hevur Dimma sjálvsagt rætt í tí, um tað er tað hon meinar, at í vandatíðum sum teimum í okkara heimsparti, rakar kreppan fleiri ferðir harðari tey lond, ið bert eru eitt sindur verri fyri enn onnur. At vit so eru eitt av hesum harðast raktu er bara so mikið meira syndarligt.

MEN skal í tíðum sum hesum als einki roynast, hevur tilvera okkara á hesum klettum heldur ikki longur nakra meining. At tað í stóran mun er komið hartil, prógva í ávísan mun alt ov stóru útflytaratølini yvir føroyingar í bestu árum, sum mangan uttan mið ella mál rýma av landinum. Men bara at lata til standa kann ikki annað enn skunda undir hesa skeivu gongd.

HVUSSU vit venda og snara hesumtrupulleika, sum sambandsmálgagnið tykist at hava lítlan hug at gera – útyvir at sláa

fast, at her ber einki til kortini – hómost neyvan nøkur fullgóð loysn í bræði. Men gera vit tað ikki, fáa vit heldur ikki so frægt burtur úr, at kenslan millum fólk okkara um, at í minsta lagi ábyrgd og vilji er í samfelagnum til at betra um støðuna, verður varðveitt.

GÓÐUM vilja og kenslum liva vit tó ikki leingi av. Men er hetta fokið, um onkur móguleiki skuldi komið í ljósmála, fáa vit so avgjort heldur einki burtur úr hesum móguleika.

ROALD Amundsen segði einuferð okkurt um hepn eithvørt í trád við, at hetta var ikki so nógv at tosa um – snúði seg bert um at vera tilbúgvinn tá høvi beyðst.

ROYNA vit, hóast dagsins vesældóm ikki tað, verða fyri okkum ongantið aðrir móguleikar enn teir, aðrir kanska fara at loyva og vísa okkum á – um vit til ta tíð so frægt sum hava hugsku til annað enn bert at skúgva teir frá okkum.

EITT nú er trupult í kapping við aðrarta fáa sær ynskiligum nøgd-irnar av fremmandum fiski til virkingar í Føroyum, men sjálvsagt skulu vit liggja framvið og ikki sum Dimma kanska heldur vera frægast – eisini gevast við

hesum.

FORVITNISLIGT kundi sjálvsagt verið at fingið eina sambandska meting um, hvar vit í dag vóru sum samfelag, høvdu vit síðan seinast í fimtiárnum als ongar kapping verið í við aðrar, eitt nú innan fiskatilvirking.

DØMIÐ er kanska tað syndarligasta, ið veljast kann, men ivi er eingin um, at vóru vit bert hildnir áfram sum rávurtrug hjá ídnaðarlondunum, sum vit tianverri gjørdur alt ov leingi, var ólukkan yvir okkum so mikið fyrr.

SJÁLVSAGT er tað í tíðum sum hesum trupult at livga um fólk-sins vónir um eina betri framtíð. Ov lítið ítøkiligt er at vísa á rætta vegin og uttan úr heimi fæst ikki fatan av at vend til tað betra fæst í bræði.

MEN hvussu vit skikka okkum í tíðum sum hesum, avdúkar munandi betri enn í góðum tíðum, hvørji vit veruliga eru. Geva vit bert skarvin yvir, hava vit sum fólk kanska ikki uppborið frægari – tí skulu vit hava rætt til eina framtíð og skilagóða tilveru, mugu vit so sanniliga stríða okkum til hana. Jú fyrr vit gera okkum ta greitt, tess betur. Men tað gerst ikki við bert at júka um at einki ber til.

Løgmaður á fundi við Nyrup:

Vænti gott samstarv

Mikudagin hittu Marita Petersen, løgmaður, og Atli Dam, fólkatingsmaður, nýggja danska forsætismálaráðharran Poul Nyrup Rasmussen á Christiansborg.

Marita Petersen letur sera væl at fundinum, og sigur við Sosialin, at hon roknar við, at fáa eitt sera gott samstarv við nýggja dansku stjórnina.

– Eg hevði varðhugan av, at nýggi danski forsætisráðharrin skilti torføru støðu okkara, og havi eg avtalað nýggjan fund við hann í næstum, har eisini

varaløgmaður fer at luttaka, sigur Marita Petersen.

Annars hevur Sosialurín samrøðu við danska forsætisráðharran í leygardagsblaðnum.

Í hesi samrøðu sigur hann millum annað, at hann biður eftir eini innbjóðing at koma til Føroya, og at hann er greiðir yvir torføru støðuna, Føroyar eru í lötuni.

Í morgin hava vit eisini samrøðu við Atla Dam, fólkatingsmann, um framtíðar samstarv millum Danmark og Føroyar.

